

Spectral

Erw Magdo

Raze de soare-mi pătrund prin pleoape,
Spectrul de culori mă mângâie pe gene.
Văd și simt lumini din aproape-n aproape.
Metamorfoze adaptate la cauze exogene.

Mâine, poimâine, nu-s viitor, ci un vis
Încă pe drum, cu energie din bucurie,
Ce doar cu recunoștință se lasă promis,
Când privirile noastre dezvăluie mărinimie.

Degete îți trec pe frunte și încerc să te-nțeleg.
Văd tot ce-a fost, însă ce-a fost, s-a dus deja.
Trecut petrecut. Doar în prezent poți fi întreg.
Cu blândețe și justete, totul se va rearanja.